

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľa **Mesta Prešov, Hlavná 73, 080 01 Prešov**, právne zastúpeného JUDr. A. N., advokátom so sídlom v P., proti odporcovi **Obvodnému pozemkovému úradu, Námestie Mieru č. 2, 080 01 Prešov**, za účasti **1. B. L., bytom M., 2. Ministerstva obrany Slovenskej republiky, Kutuzovova č. 8, 832 47 Bratislava**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 20. novembra 2009 č. 2009/1566-8/Fe, o odvolaní navrhovateľa a Ministerstva obrany Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2Sp/3/2010-45 zo dňa 22. júna 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2Sp/3/2010-45 zo dňa 22. júna 2011 **p o t v r d z u j e.**

Odvolanie Ministerstva obrany SR **o d m i e t a.**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) potvrdil rozhodnutie odporcu zo dňa 20. novembra 2009 č. 2009/1566-8/Fe, ktorým odporca ako orgán príslušný podľa § 5 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) rozhodol, že B. L., bytom M., ako oprávnená osoba podľa § 2 ods. 1 zákona spĺňa podmienky ustanovené v § 3 ods. 1 písm. m) zákona na navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré prešli na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady s tým, že oprávnenej osobe sa dňom právoplatnosti napadnutého rozhodnutia odporcu navráti vlastníctvo k pozemkom nachádzajúcim sa v katastrálnom území P., parcele C KN č. X. vedenej ako ostatná plocha o výmere 934 m² a parcele C KN č. X. zastavaná plocha o výmere 18 m² v podiele 1/1. Súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a pripojeného administratívneho spisu dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nie je dôvodný, že skutkový stav bol zistený dostatočne a napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom. Stotožnil sa s právnym názorom odporcu, že oprávnená osoba spĺňa podmienky uvedené v ustanovení § 3 ods. 1 písm. m) zákona a predmetné pozemky je možné prinavrátiť oprávnenej osobe B. L. Námietky navrhovateľa, uplatnené v opravnom prostriedku, súd nemohol akceptovať, pretože správny orgán sa s týmito námietkami už vo svojom rozhodnutí vysporiadal a súd sa s jeho právnym názorom stotožnil. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia odporcu súd k námietke navrhovateľa, že odporca riešil otázku platnosti, resp. neplatnosti darovacej zmluvy, uviedol, že správny orgán vychádzal z ustanovenia § 4 ods. 2 zákona, podľa ktorého povinná osoba nemôže pozemok previesť odo dňa účinnosti tohto zákona do vlastníctva iného, a to pod sankciou neplatnosti takéhoto prevodu. Rovnako považoval za irelevantné, že navrhovateľ prenajal pozemky inej osobe, keďže uzatvorením Darovacej zmluvy dňa 10.01.2005 č. 11/2004 DZ-KE došlo k porušeniu ustanovenia § 4 ods. 2 zákona, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2004. Ostatné námietky navrhovateľa súd neakceptoval z dôvodu, že neboli obsahom návrhu na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Proti rozsudku krajského súdu podali navrhovateľ aj Ministerstvo obrany Slovenskej republiky obsahovo zhodné odvolania s návrhom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok

zmenil tak, že rozhodnutie odporcu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Vytýkali súdu prvého stupňa, že sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal so vznesenými námietkami pokiaľ ide o druh pozemku, preto je jeho rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Správny orgán a ani súd prvého stupňa nevenovali pozornosť otázke, či vydávané pozemky v čase odňatia tvorili poľnohospodársky pôdny fond v zmysle zákona č. 503/2003 Z.z. Ďalej namietali, že vyvlastňovacie rozhodnutie zo dňa 15.12.1970 č. Výst.: 6764/69 smerovalo voči B. L., ale pre ustálenie, že za vyvlastnenú nehnuteľnosť nebola vyplatená náhrada, vychádzal správny orgán z oznámenia Okresného súdu Prešov, ktorý v liste č. 1 Dd 33/2008 zo dňa 11.03.2008 uviedol, že v prospech A. L. podľa Výst. 6764/69 na bývalé Štátne notárstvo v Prešove neboli do úschovy uložené žiadané finančné prostriedky. Posledná námietka sa týkala skutočnosti, že na predmetných pozemkoch sú vybudované motokrosovú dráhy, preto v zmysle § 6 ods. 1 písm. f) zákona č. 503/2003 Z.z. vlastníctvo k nim nemožno vrátiť, čomu súd prvého stupňa nevenoval pozornosť.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľov nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nssr.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26.09.2012 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 1 zákona, tento zákon upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré nebolo vydané podľa osobitného predpisu. Vlastnícke právo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria

- a) poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria,
- b) lesný pôdny fond.

Podľa § 3 ods. 1 písm. m) zákona, Oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady.

Podľa § 6 ods. 1 písm. f) zákona, vlastníctvo k pozemkom alebo k jeho častiam nemožno navrátiť, ak na pozemku sú telovýchovné zariadenia a športové zariadenia.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 2501 ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku a s ktorého odôvodnením sa odvolací súd stotožňuje.

Navrhovateľ v odvolaní uplatňuje tri námietky: ako prvé spochybňoval záver, že predmetná nehnuteľnosť, ku ktorej sa podľa rozhodnutia odporcu číslo: 2009/1566-8/Fe z 20.11.2009 navracia vlastníctvo oprávnenej osobe B. L., spĺňa kritérium podľa § 1 písm. a), b) zákona, teda či bola v čase vyvlastnenia roľou. Ďalšia námietka sa týkala skutočnosti, že správny orgán neskúmal reštitučný dôvod (teda vyvlastnenie bez náhrady) vo vzťahu k oprávnenej osobe, ale A. L., ktorá zomrela X., teda dávno pred vyvlastnením a posledná námietka sa týkala nemožnosti vydania pozemku z dôvodu podľa § 6 ods. 1 písm. f) zákona.

Pre náležitosti opravného prostriedku platia primerane ustanovenia o žalobe, teda aj o jej náležitostiach v zmysle § 249 ods. 2 O.s.p. To znamená, že v opravnom prostriedku, resp. v zákonnej lehote na jeho podanie, musí navrhovateľ vymedziť dôvody, pre ktoré považuje napadnuté rozhodnutie alebo postup správneho orgánu za nezákonné, pričom musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona. Týmito dôvodmi je súd viazaný a navrhovateľ dôvody, ktoré mohol uplatniť už v opravnom prostriedku, nemôže dodatočne rozširovať o ďalšie. Preto vychádzajúc z obsahu podaného opravného prostriedku, jedinou z uvedených námietok, ktorú navrhovateľ uplatnil už v opravnom prostriedku, je jeho tvrdenie, že navráteniu vlastníctva k pozemku bráni ustanovenie § 6 ods. 1 písm. f) zákona, t. j. že na pozemku sú telovýchovné a športové zariadenia. S touto námietkou sa zaoberal aj krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, keď poukázal na obsah rozhodnutia odporcu, s ktorého právnym názorom v tejto otázke sa stotožnil. Aj odvolací súd poukazuje na rovnaké dôvody a na zdôraznenie ich správnosti uvádza, že v čase nadobudnutia účinnosti zákona č. 503/2003 Z.z., t. j. k 1. januáru 2004, predmetný

pozemok spĺňal zákonné podmienky pre navrátenie vlastníctva a nemôže byť na ujmu oprávnenej osoby, že ani navrhovateľ, ani Ministerstvo obrany SR nerešpektovali zákon a v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 bol pozemok darovaný navrhovateľovi, ktorý ho prenajal Š. T. za účelom vybudovania športového areálu pre motoristov.

Na základe uvedeného odvolací súd mohol iba konštatovať, že krajský súd vo svojom rozsudku správne preveril skutkový stav zistený odporcom a v súlade so zákonom potvrdil právne závery odporcu ako správne a zákonné. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou, že rozhodnutie krajského súdu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov; rozhodnutie má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p., vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené a reaguje na všetky relevantné námietky navrhovateľa.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok navrhovateľa, odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vydaný v súlade so zákonom, preto ho postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ ide o odvolanie príbraného účastníka Ministerstva obrany Slovenskej republiky, odvolací súd zistil, že odvolanie podal oneskorene.

Podľa § 201 veta prvá O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 204 ods. 1 prvá veta O.s.p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 42 ods. 1 tretia a štvrtá veta O.s.p., podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené sa neprihliada.

Odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene (§ 218 ods. 1 písm. a) OSP).

V zmysle citovaných zákonných ustanovení a v súlade s poučením obsiahnutým v napadnutom rozhodnutí mali účastníci právo podať odvolanie na najvyšší súd prostredníctvom Krajského súdu v Prešove v zákonnej lehote 15 dní plynúcej odo dňa jeho doručenia, pričom deň doručenia zásielky sa do tejto lehoty nezapočítava (§ 57 ods. 1 OSP).

Napadnuté rozhodnutie bolo Ministerstvu obrany SR doručené 15. júla 2011, takže posledný deň zákonnej lehoty, kedy mohol využiť svoje právo podať odvolanie, bol 1. august 2011 (pondelok). Svoje odvolanie podal síce v zákonnej lehote telefaxom dňa 29. júla 2011, a jeho originál odovzdal pošte na prepravu 1. augusta 2011, ale odvolanie adresoval Okresnému súdu v Prešove, ktorý ho doručil Krajskému súdu v Prešove až dňa 5.8.2011. Telefaxom podané odvolanie teda nebolo doplnené predložením jeho originálu do troch dní, preto sa na toto podanie neprihliada. Pretože pri zaslaní odvolania na iný než prvostupňový súd, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal alebo na odvolací súd sa odvolanie považuje za podané včas, len keď ho tento iný súd najneskôr v posledný deň lehoty odošle príslušnému súdu, čo v tomto prípade nebolo splnené a odvolanie ministerstva obrany bolo podané po uplynutí zákonnej lehoty. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto jeho odvolanie ako oneskorene podané v zmysle § 218 ods. 1 písm. a) v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. odmietol.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože navrhovateľ nemal úspech, odporca na náhradu trov konania nemá zákonný nárok a zúčastneným osobám trovy odvolacieho konania nevznikli..

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 26. septembra 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková